

Προβολή ταινίας “Τα χελιδόνια της Καμπούλ” στο Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών

Το Σάββατο 6/4/2024 στις 7.30μ.μ. στο Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών, Γιατράκου 22 στο Μεταξουργείο, η ομάδα κινηματογραφικών προβολών σας προσκαλεί στην επόμενη προβολή του 2024. Η ταινία: “Τα χελιδόνια της Καμπούλ” (των Ζαμπού Μπρετμάν & Ελεά Γκομπέ-Μεβεγιέκ). Θα ακολουθήσει συζήτηση.

Η κινηματογραφική μεταφορά του best-seller της Αλγερινής Γιασμίνα Κάντρα, Τα χελιδόνια της Καμπούλ, μας προσφέρει έναν ελκυστικό εικαστικό καμβά από το σκηνοθετικό δίδυμο Μπρετμάν/Γκομπέ-Μεβελέκ: Στο Αφγανιστάν της δεκαετίας του '90 βία των Ταλιμπάν βασιλεύει σε ένα καθεστώς φόβου, χωρίς παιδεία, μουσική και γενικότερα τέχνες, με λιθοβολισμούς γυναικών και τραχιά ειρωνεία. Οι γυναίκες έχουν ασπαστεί το ριζοσπαστικό ισλάμ, ενώ ταυτόχρονα οι άνδρες τις απαξιώνουν στα άκρα, ακολουθώντας ...υποτίθεται, τα λόγια του Προφήτη! Ενώ μια σειρά από γεγονότα κινούν τη δράση της ταινίας και υπογραμμίζουν την επιθυμία για ζωή σε μια λυρική, οικουμενική και φεμινιστική ιστορία. Σε ένα μεταπολεμικό σκηνικό με σιωπές και emphatic περιστασιακούς ήχους που προδίδουν ανησυχία και αταξία ξεχωρίζει το μπλε της πανταχού παρούσας μπούρκας, το σύμβολο της γυναικείας καταπίεσης, που όμως λειτουργεί λυτρωτικά στις δυνατές τελευταίες σκηνές. Στο σύνολο της η ταινία καταφέρνει να υπενθυμίσει πόσο εύθραυστες έννοιες είναι η δημοκρατία, η δικαιοσύνη, η ελευθερία. Πόσο χειραγωγικός μπορεί να είναι ο τρόμος και η ωμή βία. Και ότι τελικά η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η τιμή και η αγάπη μπορούν να βρίσκουν τον τρόπο να δραπετεύσουν, να ανθίσουν κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες και να αποδημήσουν πετώντας πάνω από τους μελανούς ουρανούς...

On Saturday 6/4/2024 at 7:30 p.m. at the Immigrant Sunday School film screening team invites you to the next screening in 2024. The movie: “The Swallows of Kabul” (by Zambou Bretman & Elea Gobbe-Mevejek). A discussion will follow. The film

adaptation of Algerian Yasmina Kandra's best-seller, *The Swallows of Kabul*, offers us an attractive visual canvas from the directorial duo Bretman/Gobe-Mebelek: In Afghanistan of the 90s, Taliban violence reigns in a regime of fear, without decent education, music and arts in general, with stoning of women and rough irony. Women have embraced radical Islam, while at the same time men disparage them to the extreme, following ...supposedly, the words of the Prophet! While a series of events drive the action of the film and highlight the desire for life in a lyrical, universal and feminist story. In a post-war setting with silences and emphatic occasional sounds that betray restlessness and disorder, the blue of the ubiquitous burqa, the symbol of female oppression, stands out, but which works redemptively in the powerful final scenes. As a whole, the film manages to remind how fragile are democracy, justice, freedom. How manipulative can be horror and brutal violence. And, finally, human dignity, honor and love can find a way to escape, to flourish under any circumstances and to emigrate flying over the black skies..